

ת ש ו ר ה

משמחת נישואין

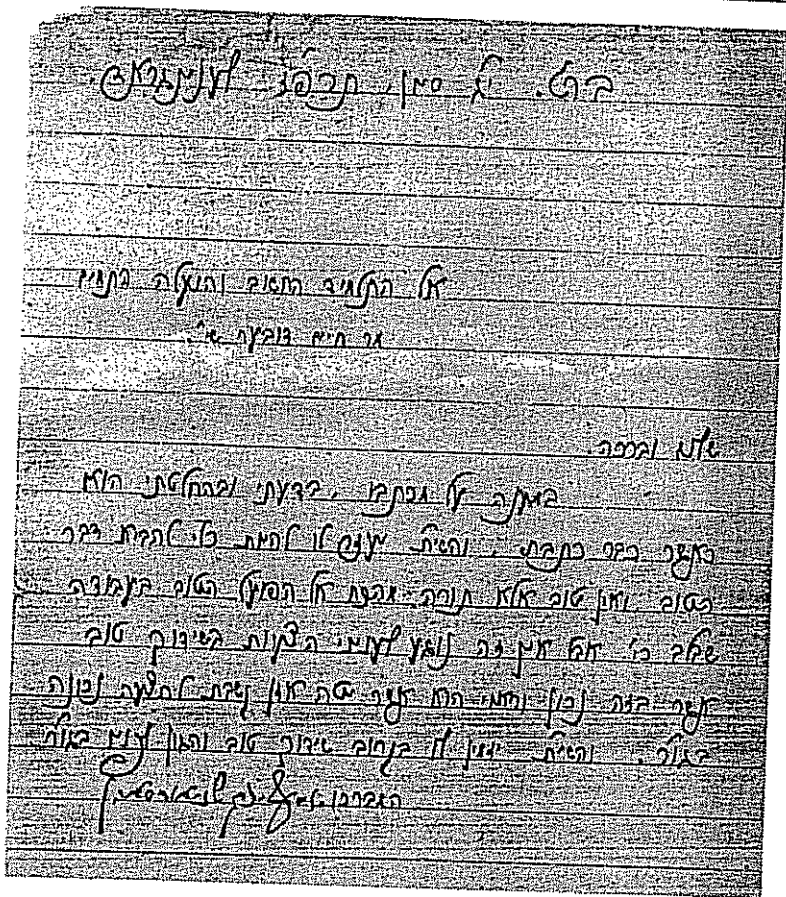
של

ארי' לייב הכהן ומלכה צבי'
שפערליץ

יום שלישי שהובפל בו בי-טוב
ר"ז אדר לח"י אלול ה'תשנ"ח
שלוש מאות שנה להולדת הבעל-שם-טוב

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

היה כ"ג אדר תשנ"ד

בא עירי העבר וזו יאר ז'ה'ר' תשנ"ד

אמת

הייתה זו ג'ת'מ' האקט' והתק'ת' של
 ה'ש'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת'
 וז'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת'
 ס'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת'
 ב'ש' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת'

כ'ה'ל'א' ו'ק'ל'א' כ'י' א'ו'ס'ת' ג'מ'ל'ת' י'ת' י'ת'
 ה'ק'ו'ב'ת' א'ז'ט' , ה'ה'ר'ב'ת' כ'ת'נ'ד'ה' ו'ח'ת'ו'ה'
 ט'ה'ר'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת'
 י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת' י'ת'

מכתבי כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע לזקן אם הכלה,
 הרה"ח ר' חיים דובער ע"ה לרמן.
 במכתב הראשון מברכו כי "השי"ת יזמין לו
 בקרוב שידוך טוב והגון לפניו בגו"ד".
 במכתב השני, משגר לו ברכה לקישורי התנאים.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Office Address:
Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחת מענדל שני אורסאהו

ב"ה
כ"ג סיון ה'תש"א
ברוקלין, נ.י.

האברך הו"ח אי"א וכו'
מו"ה צבי אבא שי

שלום וברכה:

במענה על מכתבו המודיע אשר כבר ישנם אצלו כמעט כל הנירות הדרושים לקבלת ויזה לאה"ב, וכן מוסיף אשר הנהלה הישיבה שבה לומד עתה ובפרט המשפיע רוחני שלה, מסכימים לנסיעתו הנה, ומבקש הסכמתי,

הנה לדעתי יכול להדגיש את הנירות, ויתן השי"ה שיהי הכל בהצלחה, ויגיע למחזור חפצו (פנימיות הרצון, הוא חפץ הוי'). - ובכל אופן, בהנסיעה לכאן טוב שיבוא לכאן לאחר סיום בין הזמנים, היינו בחדש אלול לערך.

בברכת ב"ה
[Handwritten signature]

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ לסב הכלה, הרה"ח ר' צבי אבא שיחי' לרמן

[Handwritten note in a decorative border]
האברך אבא שיחי' שאלני שרוצה לנסוע לכאן לתו"ת. ונא מכת"ר להודיעני תו"ד שלו בזה בצירוף נימוקיו.

קטע מאגרת למשפיע הרה"ח ר' שלמה חיים ע"ה קסלמן

האברך לרמן שאלני שרוצה לנסוע לכאן לתו"ת. ונא מכת"ר להודיעני תו"ד שלו בזה בצירוף נימוקיו.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

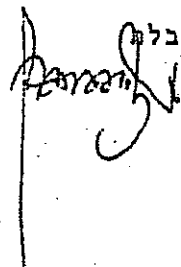
ב"ה, ימי הספירה, ה'חשל"ה
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ
עוסק בצרכי ציבור
מו"ה מרדכי שי"
וזוג" מרת דינה חנה תתי"
קמינקר

שלום וברכה:

הנני מאשר קבלת מכביהם עם המצורף אליהם, נוסף על
הבשורות טובות על ידי בנם שיחי".
ואשר חלקם וגדול זכותם להיות עושים ומעשים בהפצת
היהדות מצוותי ועניני, ובודאי האריכות להם בזה אך
למותר,
כי אם לשלוח בזה העתק מכחבי למר יהושע שי" דנוב
שכותב שעומד עמהם בקישור וקבל עזר מהם ועידוד וכו',
שפשוט ומובן שכל הכתוב במכתבי אליו הרי הוא בחוקף
ועוד יותר-בנוגע להם.

בברכה להצלחה עוד יותר גדולה
מכאן ולהבא, ובימי הכנה אלה
לזמן מתן תורתנו - לקבלת
התורה בשמחה ובפנימיות

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ לסב הכלה
שעסק בהפצת היהדות והמעיינות במדינת אשכנז

ב"ה, יום שלישי, שהוכפל בו כי טוב,
ס' אם כסף תלוה את עמי,
ה'תשל"ב. ברזקלין, נ.י.

הנהלת חברה גמילות חסדים
שומרי שבת ה' עליהם יקחו

Handwritten notes in a circle, possibly initials or a signature.

שלום וברכה!
אשר תלוח את עמי,
ב"ה יום זכותם בחר שבא דם' סחן תורה - אשר תלוח (של תורה)
במ"ה וסופה במ"ה

איום ב' דם' משפטים - אשר תלוח (של הפרשה) במ"ה וסופה במ"ה -
מאשר חנוני קבלה ההודעה אשר בסופה פורשה אם כסף תלוה את עמי,
מ' שקלים -

החקיים המשימה השנתית של החברה בתוך סעודת "מלוה מלכה", סעודתם
ידוד מלכה פשיחה, כמנהגם המושג מולי שנה בשנה -

ציתי רצון שנתה בעתה שנה זכרונות החברים והחלטות טובות וישיבות
במועד ובמקום, ובכללות - להזכירם רבה בכל פעולות החברה ושיבות טובות
ובדו"ח אשר, מהאים להסגב חסיוהו/ ככ"ט, וע"ט מס"ד חז"ל עניי סכיניו
ועירך קודמין (כולל עשירים אשר באוהה שעה עניים הם)

- התי' טיבה לב הירושה ומתאימה להשיבות הענין ובידוד לבתינה במ"ה
משטרן והתובאות שלהן הוא - ביסוס השכונות בהן בנ"ה דריסם (דירה כרובסי
- היינו ביהודים בהכנ"ס ובהג"ד ומוסדות חינוך הכסר ועבודות במ"ה), ביסוס
אמתי היינו הכולל גם שימור והתפסחות במקום ובאיכות,

ויקשו בכ"ז בזריזות גדולה, ובלשון חז"ל "יתן לו סוד", ובפרט ע"פ
ביאור רבנו הוקן אשר "זריזות המלאכה (ואברהם אבינו ע"ה) להוצאת שמתו
והפצו למלאכה רצון קונו ולעשות בה"ד לזכרו" "ממנו למדו רז"ל לקיום כל
המצות בכלל ובפרט מצוה הצדקה העולה על כולנה המנוגה ומלכה".

ויהי' אשר כל"ו - הנה נכרה כננד מדה אלא שכמה פעמים ככה - ירדו
וימחד קיום היצודו אלקים להצילגי הנז' לעזרתו חושה. אלקים חושה לי -
להחיש את המאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ובקולא דידן.

בכבוד וברכה ולבשו"ם בכל
הז"ל

יום, סוכנו דאח אור התורה בראשיה (לב, א ואילן). עם משפטים (ה'קנו. א"קסא
ואילן). שהוכפל. חובו דאח קודשין מ.א. פיה"מ להרמב"ם פאה מ"ט מ"א. מכתב
ב"ק אדנ"ע (בס' המאמרים חס"ט ע' יח). אם כסף בהשיקור כחוסט (בסיעודי
הח"ה) דיום זה. אם כסף תלוה: יכול רשות הל' העבט העביטנו כז' (דאח שו"ע
אדנ"ז ריש הל' הלוואה. ועם לפני זה) מצוה סיוחה והלוואה לפני לחוד. ובבר
העירו: כחודשים מתובות (טז, ב). ואכ"מ, וראח ג"כ ד"ה אם כסף תלוה, תר"כ"ט.
סיוסם, שפחתי: סכמים קו, א. חורה. גמ"חן סוסה יד, א. משפטים. גמ"חן החלחה
"יצא לחסדי חוס" וסופה שעה לו הקב"ה שבי"ל (נ"א חומה) בתוך הענין (רש"י)
ע"ה"ם. ראה דה"ב (נ"ט, א). סעודתם, פשיחה סד' האריז"ל וככ"ט. חפ"ד חז"ל

Handwritten notes and signatures at the bottom of the main text block.

ב
פשוט יורד סוכ"ה מ"ב. שו"ע אדנ"ז ס.
וראה מ"ז ס' סק"ד, סמ"ק ריש הסימן. שו"ע אדנ"ז ס. דעה דעקדו דאח בסכ"ה
הל' דעה סג"ד. ובלשון חז"ל סוסו"ע יו"ד ריש הל' דעה. ביאור רבנו הוקן
אבה"ק סכ"א. ממנו למדנו אולי יל"ם הדיוק - שממנו ועבודתו זו נמשך עם לימוד
(הרביל) זשיע בזריזות של מצוה לכאז"ה, וכמו אהבתו שירושח חיא לנז כו". פשע
הצדקה: ובדולה במ"ה יותר מן הצדקה (סוכה טז, ב). העולה על כולנה: ביאור הענין
יש להעיר מדי"ה זאת חוקת הפר"ב. גמ"ח: להעיר מד"ה ארי"ב עה"י כז' צ"ח
(ס' המאמרים-קונטרסים ח"ב) סה"ו. ירדו. חושה. באולנה העלוזי דזכו אחישנה - דאח
שערי אורה סד"ה יביאו לבוש מלכות. אלקים. חושה לי"ו החלים מוסור ע, ב-י. אה
האולנה. שהצדקה מקרבה אותה. דרבות כוה יל"ם ע"ט משנ"ה בלקוסי לוי יצחק לפניה
ע"ט ואילך.

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ - כללי-פרטי - משנת תשל"ב לחברות גמ"ח
המכתב נכתב על-גבי הנוסח דהמכתב ל"הנהלת חברה גמילות חסדים שומרי שבת" שנדפס בעמ' הקודם

ב"ה, ט"ו תמוז ה'תשל"ב
ברוקלין, נ.י.

לכל הועדים העוסקים בהקמה
הע"א מוסדות
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!

בהתאם למה שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לדבר בהתועדות חג הגאולה
י"ב-י"ג תמוז שנה זו בענין הקמת הע"א מוסדות (שנחמלאו ג' חדשים מאז
דיבר בזה בפעם הראשונה, בהתועדות י"א ניסן), הננו לבקשכם:

א) להמציא לנו דו"ח בכתב מכל הנעשה (כולל גם דו"ח כספי) במשך ג' (ג' אצל)
החדשים התחל מי"א ניסן עד י"א תמוז.

ב) מכאן ועד י"א ניסן ה'תשל"ג הבע"ל, למסור ליום י"א בכל חודש דו"ח
מפורט מהתקדמות העבודה בהנ"ל במשך החודש.

ג) באשר תכלית הדו"ח החדשיים היא לדעת מהלך העבודות והפעולות, מובן
שכל מי שמאיוזו סיבה שהיא לא פעלו כלום במשך החודש, אין עליהם לשלוח שום
כתב בנוגע החודש ההוא, וע"ז מובן מעצמו שלא נעשה כלום במשך הזמן הנ"ל.

ד) כדי שבתוך ריבוי המכתבים שצפויים המגיעים לכאן יהיה בנקל יותר להכיר
בדו"חיים המבצעים תיכף בהנעתם, נא לציין את המעטפה בה מונח הדו"ח בשם
"מבצע השבועים ואחד מוסדות".

ה) באשר טוב שכל החלטה טובה תתחיל בפעולה ממשית (מיטפד על המובא
בלקו"ת ר"פ ויקרא אל משה), לכן משום זה מצורף למכתב זה הנשלח לאלה
המוסדות החדשים שהתחילו כבר בהם-המתאה בסך מאה דולר על חשבון האחוזים
שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להבטיח בשעתו בתור השתתפות במפעלים הנ"ל.

בטח יודיעו בהקדם מהנעשה בכהנ"ל.

בברכת כט"ס

הרב ח.מ.א. חדקוב

ב"ה, י" כסלו, ה'תשל"ד
ברוקלין, נ.י.

לכבוד

מר בנימין שי' תלם, אלוף
מפקד חיל היס

שלום וברכה:

בנועם קבלתי מכתבו מיום א' חשוון, תשל"ד. והנני מודה לו
על איחוליו הלבביים, וכל המברך מחברך - וכמו שכחוב: "ואברכה
מברכך" - מאת ה' מקור כל הברכות.
וכיון שמחקרבים אנו לימי החנוכה, ימי הודי' "על הנסים ועל
הפורקן ועל הגבורות ועל החשופות ועל הנפלאות", אשר כל זה הי'
בשביל האמור בסיומה של תפילת הודי' זו: "ואחר כך באו בניך
לדביר ביתך, ופינו את היכלך, ושיהרו את מקדשך, והוליקו נרות
בהצרות קדשך כו' להודות ולהלל לשמך הגדול" - יהי רצון שיקויים
גם זה במהרה בימינו, אשר הדרך לזה הוא להרבות בנר מצוה וחורה
אור, שזהו תוכן מצוות נר החנוכה שמדליקים באופן דמוסיף והולך
ואור.

בכבוד וברכה

מצו"ב העחק מכתב-מענה לאנשי צה"ל שיחיו, שתקוחי שכ' ימצא

כו ענין.

ב"ה, י"א כסלו, ה'תשל"ד
ברוקלין, נ.י.

לכבוד

מר מרדכי שי
חת-אלוף צפוני

שלום וברכה:

קבלתי מסכתו מיום ג' כסלו, ות"ה על נעימות כחבו מהתרשמותו ממכתבי וכו', ובלשונו "החושה טובה לדעת כי קיימת שותפות גורל ואחריות הדדית בין בני עמנו באשר הם שם".

תקוה שידוע לו שתורת החסידות מוסיפה עוד בזה הוספה מהותית, אשר כל בני עמנו באשר הם שם לא רק שותפים הם בעניניהם - שותפות מירושה שני אנשים נפרדים משתתפים בענין אחד - כי אם, בלשונו של רבנו הוקן מייסד תורת החסידות הצ"ח, הם "קומה אחת שלמה כו' שכולם מתאספים יחד להיות לאחדים באחד" (בספרו לקוטי תורה, ר"פ נצבים, ועד"ו בכ"מ). היינו שהם אמרי קומה אחת. ואף שיש חילוקים ביניהם ועד מן הקצה אל הקצה, ובל' הכתוב מ"דאשיבם.. ועד שואב מימין", חילוק באיכות או בכמות או גם בשניהם, אבל כולם משלימים זה את זה, ועד שדוקא על ידי היותם "לאחדים באחד" כל א"א מהם נעשה אבר מגוף אחד, ובלשונו רבנו הוקן שמו "אין שלימות להראש בלתי סבגלים".

בנוגע להשאלות הנאות במכתבו, הנה לאחר בקשה סליחתו מוכרחני להקדים נקודה עקבית, והיא, אשר בלשונו הידוע "לא ברא הקב"ה בעולמו דבר אחד לבטלה", על אמה כמה וכמה את האדם. שהמסקנה מזה, אשר לכל לראש מתקידו של האדם לברר הענינים והשאלות הנוגעים למילוי שליחותו בעולם.

והשליחות היא להרבות הטוב, או, במגוון אחד, להגביר הצורה על החומר והרוחניות על הגשמיות. ובכל זה המעשה הוא העיקר, כפי שרואים במותש, אלא שהמעשה צריך להיות מיוסד ומחושב על פי שכל היסוד והטוב.

רצה בודא האדם אשר האדם יקשה בכל האמוד מתוך בחירה חשית שלו, ונתן לו כל האפשרויות לבחירה זו, ובלשונו הכתוב "ראה נחמי לפניך את החיים ואת הטוב ואת הצום ואת הרע (והחשך גם חייבך ובלשונו בקשה וגם הבטחה - ובהנהגה בזה" (דברים, נצבים לפני, י"א).

מנקודה זו, הרי השאלות העומדות על הפרק ושצריך להשתדל ולהתאמץ במתרונו, הרי הן לכל לראש אלו הנוגעות למעשה בפועל. ורק בזמן המבוי, לאחר כל הבירור בזה, יש מקום להתבונן גם בענינים עיוניים שאין להם כל שייכות למעשה בפועל, עכ"ל בהנהגה.

ב) בודאי גם במקצוע שלו בצבא נוקט בשיטה מעטיית בהחלט מתרון לדבר העומד בספק על ידי חקירה והתבוננות האם הי' בעבר מצב דומה ואין מתרו המצב אז ועד כמה הי' מתרון זה מובלח. וכן בנוגע ללימוד כל מקצוע מעשי, כולל תכסיסי מלחמה ושלוה, רטואת הנפש והגוף וכו', מיוסד הלימוד על החקירה כמה שקרה בעבר והנטיבות שבעבר, ובמגוון הידוע "אין חכם כפעל הנסיון". ואכן בותן ועקריה בכל חקירה כזו היא אשר לכל לראש נובע בזה התבוננות בפועל, כוונתי האם הצליח תכסיס פלוני במצב פלוני, או שפועל הפועל במצב בריאות פלוני, או הצליח רק בחלקו או לא הצליח

- 2 -

כלל. ודק בתור עזר משתלדים לפנין פעם ההצלחה או אי ההצלחה, אבל
אפילו אם מפני איזו סיבה שחיי" אין מוצאים הטעם, או שהטעם שמגיע
פלוני איזו רצוי או אינו מתקבל, הרי אין זה משנה, ובנוגע למועל
ולמעשה כשהמשים באותו תכנים או שיפול שהצליח בעבר, ובפרט אם היה
ההצלחה כמה וכמה פעמים, ובמצבים שונים.

ג) על פי גישה זו, שכאמור מקובלת היא בכל שחיי החיים ובכל החוגים,
הן של עמנו בני ישראל והן של אומות העולם, מובן שכן צריכה להיות גם
הגישה בנוגע לפתרון השאלות אודותן כותב בפכתבו, והן:
על דבר מהותו הרוחנית של עמנו, כיצד יהי' קיומו וגודלו, ומה
חייבים מורי ישראל ומנהיגיו לעשות בזה?

נביא ספר הזכרונות דברי הימים של עמנו ונראה מה הי' בעבר. שהרי
עברו של עמנו בני ישראל, בתור עם ובתור יהודים, מגוון הוא בתכלית,
בשנויים מן הקצה אל הקצה, הן בגשמיות והן ברוחניות, הן בנוגע לעצמם
והן בנוגע למביניהם, מתחיל מהתקופה שעלי" כחוב "איש חתה גמנו ואיש
חתה האנחו" (בגשמיות) וביה המקטש עומד על תלו (ברוחניות), "וכל מלכי
ערב ושחזות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה", "וכל מלכי הארץ מבקשים את
מני שלמה" גו' (מה שנקרא עתה "המצב הבין-לאומי") -- ועד לתושב כפול
ובכופל של הגלות, תיכף לחורבנו של בית המקדש הראשון ושל בית המקדש
השני, ימי הביניים, גזירה השואה וכו'.

והנקודה המשותפת בכל תקופות אלו ובכל מצבים שונים ומשונים אלה,
לכל המתבונן מבלי דיעות קדומות, הרי היא דק אחת: מצוות מעשיות
וקיומן במועל על פי תורה ה' ומסורה אבות. כי כל שאר העניינים (ארץ,
שפה וכו') במשך תקופות האמורות, או שהיו בתוקפת ובשיאם או שנעלמו
כליל, שזה מברית שלא בהם הלוי סוד קיום עמנו בתור עם, בתור קבוצה, או
אפילו בתור יהודים.

דקות זאת רואים במדמדםים בספר דברי הימים של עמנו בני ישראל,
שכל הכתוב והשיטות אשר שמו וסדרן מדרך האמורה של קיום מצוות מעשיות
במועל, הרי או שנשמעו בין העמים ואין רישומם ניכר בחון עמנו, או
שלאחר משך זמן חזרו לדרך האמורה, דרך הסלולה מדורי דורות. וגם
זה התחיל תיכף כשנעשה ישראל עם במעמד הר סיני וקבלת התורה, הרי
לאחרי ארבעים יום כבר היו עובדי העבל. על דרך זה גם בתקופה של
"איש חתה גמנו וחתה האנחו" היו גם עובדי הבעל וכו', ועד"ז כתוב
הצדוקים והבייסותים וכו'.

המשקנה בכל האמור לעיל היא פשוטה: קיום עמנו בתור עם או חברה או
גם קיום היהודי, הלוי ומבוסס על קיום מצוות מעשיות במועל. והנה המקור
של כל בעל השמעה - לחזק גורם זה, ולא עוד אלא כשהחזק גורם זה בנוגע
לכל יהודי ויהודי, הרי כמובא בראש המכתב, גובע זה לקיום הקומה אחת
שלמה, זאת אומרת קיום כל עמנו בני ישראל באשר הם עם. שמה גם כן
מובן שכל השתדלות ויגיעה בזה כדאיות הן.

על פי האמור מובן גם כן שאין גובע כל כך באם העניין נחמם בשכל
או הטעמים שניתנים בזה על ידי פלוני ומלוני מחקבלים על הדעת או
רצויים או נעימים, שהרי גם בנוגע לתכנים מלחמה ושיפול רפואי של
יחד הקובע הוא הנסיון במועל כנ"ל, על אחת כמה וכמה כשהדבר גובע
לקיומו של בני עמנו באשר הם עם, כולל קיום עם קדוש בארץ הקודש.

יש עוד להתריך בזה, אבל בשוחני שלדכוותי" דמר גם האמור מספיק.
ויהי רצון שיחקבלו דבריו באותו הרוח שהם נכתבים, ובלשון מכתבו של פר
"מתוך אחריות הדיח" של כל אחד ואחת מבני ישראל באשר הם עם.

- 2 -

וכל אחד ואחת מאתנו יעשה בכל האמור ובהיותו ובהתלהבות, מתאים
לגודל ערך התפקיד, ובאופן כחולצת ימי חנוכה הבאים, ונר חנוכה,
שמדליקים מוסיף והולך מוסיף ואור מיום ליום.

בכבוד ובברכה

ב"ח, ימי הפורים ה'תשל"ז
ברוקלין, נ.י.

הרה"ג אי"א חו"ב נבון ומסביר
איש האשכולות ורב רבנן וכו'
מהרי"ד שי"ה הלוי

שלום וברכה!

בידעי התענינות כה"ר בתורה חסידות הב"ד,

ענין ביחד עם עיון ולימוד וכו' - וימים אלה הו"ל ליקום מתורת

הצ"צ בחסידות (ע"ס הא"ב) -

הנני מצרף בזה ס' ליקוטים זה, וחקותי חזקה שגט בזה ימצא ענין,

ובפרט שבאו בו ערכים הכי יסודיים כמו חורה, חפלה, חשובה כו'.

והרי ג' אלה הם גט מענין ימי הפורים האלה.

בכבוד ובאיחולי פורים שמח

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ להרה"ג הרב יוסף דוב הלוי סולבייצ'יק
למכתב צורף כרך א' מ"ספר הליקוטים"

מאריך

המארח

המארח

דני סני...
התלמידי...
ה' ע' ליהם יחיו

שלום וברכה
ביום קבלתי מכתבכם...

מארח...
מארח...
מארח...

שלום וברכה
ביום קבלתי מכתבכם בם כותבים על דבר התקבצותם
אל ימוד תורתנו, חרות היסט, והתקוה חזקה, שהלימוד טעם
הוא ד"ר ש...
ז"ל - לימוד המביא לידי מעשה, כלומר קיום המצוות וקיום
בהיודור.

דברי רצון שילכו מחיל אל חיל בלימודם ובהנהגתם
ובפרט שעורכים אנו במסירות הארציות-הילולא על כ"ק
מו"ח אדמו"ר שנתנו נפשו על חינוך על פתח הקודש
המבנה המורכב והמלא, והשפיע ברכה והצלחה לכל החולכים
בדרכי ירושלים אשר דברי צדיקים בכלל, ובדכותיהם
בפרט, קיימים לנו.

בברכה להצלחה מופלגה
ולבשורות טובות
בכל האמור

ליוסף התורה
וקניון א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

הבן יצחק
בן יצחק
בן יצחק
בן יצחק

מכתב כללי של כ"ק אדמו"ר מה"מ - מעש"ק ט"ו בשבט ה'תשל"ד -
לתלמידי מוסדות חינוך חב"ד ברחבי תבל
בצידי המכתב ציין הרבי את שמות המוסדות - אליהם ישלח המכתב

By the Grace of G-d
Rosh Chodesh Teves,
5734. Brooklyn, N.Y.

Dr. Yitzchok Isaac Moskowitz
4201 Long Beach Blvd.
Suite 208
Long Beach, Calif. 90807

Greeting and Blessings!

This is to acknowledge receipt of your letter of December 24th.

It surprises me that, apparently, you are misinformed about the present state of affairs in the matter about which you write.

In the natural order of things, it is now well-nigh impossible to do anything to reverse the tide, inasmuch as those who determine the policy have brought it to a situation where it is impossible to retract all that has been promised in regard to the returning of territories, etc. This is not the place to dwell at length on such a painful and appalling matter.

Perhaps you know that there is a judicial formula, which originates in the Torah (Talmud), to the effect: **החילנו ברצון ונאלצנו** ("He began voluntarily and ended up under compulsion"). The present situation has reached the stage of "compulsion." The time to have averted it was when I began to storm (naturally not through the press) immediately after the Six Day War, when those policy-makers hastily dispatched emissaries to Washington with assurances that they were prepared to return such and such territories, and that most of them were negotiable, etc. This was the "voluntary beginning" which has resulted in the present situation.

What will happen in the future - no one can say. But we are a people who depend on miracles, and, indeed, our whole existence as a small nation in a hostile world is also nothing short of a miracle. And so when the offer of territorial concessions was made immediately after and since the Six Day War, there was the miracle that the other party, the Arabs, rejected the offer. And during the Yom Kippur War there was even a greater miracle when the Egyptians, after crossing the Suez Canal with a huge army, known to be at least 100,000 strong, and most likely much stronger, yet for no reason stopped in their tracks only a number of kilometers east of the Canal,

- 2 -

Dr. Yitzchok Isaac Moskowitz

facing no military resistance, and with the road ahead of them wide open. Unfortunately, extraordinary opportunities on both fronts which the miracles had provided, were missed, and, again, I do not wish to dwell on matters which do not reflect favorably on our fellow Jews.

As for the practical thing which Jews everywhere can do to help the present situation - something which is most regrettably ignored, in line with playing down the obvious Divine intervention in the most critical days of the war - is that every Jew must strengthen his bonds with the Torah from Sinai, when G-d made us the "chosen people." This is also something of which we need not be ashamed, for contrary to those who misunderstand or misrepresent this in terms of privilege which smacks of chauvinism, this chosenness is primarily a matter of duty and obligation to be a model people for the whole world to emulate, a people where form takes precedence over matter, the spiritual over the material, and the soul over the body, a people which was destined to be "a light unto the nations" (Isa. 42:6, etc.). It is this kind of life and conduct which the Torah describes that also stimulates right thinking and the proper outlook on life. It is this kind of life that also strengthens the self confidence of every Jew wherever he may be, and enables him to shed any inferiority complex and the readiness to be impressed by a goy, or by an idea which comes from a goy, or actually non-Jewish ideology. It is sad indeed when, instead of being a model and a living example for non-Jews to emulate, some Jews fall over themselves to emulate non-Jews, rejecting the "spring of living waters," the Jewish Torah and Jewish tradition, etc.

It is surely unnecessary to point out to you, an M.D., the psychological factor which has such an important role when two adversaries confront each other. When the adversary sees that his opponent is spiritually and psychologically strong and self confident and certain of his just cause and not prone to be impressed by the adversary or any non-Jew due to the inferiority complex mentioned above - this is the best way of preventing wars, not only major wars, but even wars of attrition. It is hardly to be expected that a Jew, who in his personal life is afraid to show that he is a proud Jew, whether at home or outside, who prefers to stack his library with non-Jewish volumes and authors, etc., and who makes sure to bring up his children in a way that when they walk in the street they should show no signs of being Jewish, yet this same Jew should draw the line and take a different posture when he meets a political adversary and engages in political negotiations with representatives of other countries. Could such a Jewish representative truly consider himself at least equal to the gentile adversary in such a confrontation, having tried all his life to emulate and follow slavishly the gentile world and way of life? And whatever pretense and

- 3 -

Dr. Yitzchok Isaac Moskowitz

facade he might make will surely not convince the adversary.

The same is true, of course, in regard to the education of the Jewish children, who are brought up on the culture of the various nations of the world, and where Jewish tradition and culture takes second place at best or ~~is~~ non-existent. Could such children grow up into proud Jews, dedicated to their heritage and defend it? Parenthetically, here we find perhaps the greatest miracle, namely that despite the fact that a substantial segment of our Jewish youth in Eretz Yisroel has been, unfortunately, brought up in such a non-Jewish atmosphere, implanting in them the idea that the non-Jewish culture is something superior to their own Jewish heritage, yet they had the strength at a critical moment to realize that they will not be intimidated by superior physical forces confronting them, and acquitted themselves with such extraordinary valor. They were quick to realize, much more so than some of their elders, that G-d has clearly intervened in their behalf, and with characteristic honesty and sincerity of youth drew their conclusions, as is evident in the great religious revival among the rank and file of the defenders of our Holy Land. One could only wish that this inspiration and revival would be further stimulated and not allowed to evaporate.

Were the theme at hand one that is gratifying both to the writer and reader, it would have been worthwhile to expand on it. But since it is one that has the opposite effect, I must reduce it to a minimum. I trust, nevertheless, that it will suffice for a person of your background, and will stimulate you to use all the influence and energy which Divine Providence has given you to do everything possible to strengthen Torah-true Jewish education, both in your immediate surroundings and wherever your influence can be felt, instead of the schizophrenic education to which so many Jewish children are exposed and the polarity with which they are brought up, which reduces their Jewish identity to a miniscule part of their daily life, or to three days in the year when ^{the parent} ~~he~~ feels impelled to go to the synagogue and pray and identify himself with his fellow Jews.

This is an area where every Jew, man or woman, young or old, both in the Holy Land and in the Diaspora, can and is duty bound to do something. And if one should think, what can a single person, or even a single act, accomplish - we live in a day and age where it is repeatedly demonstrated that even a small thing or a small act can have tremendous effects, and in this case tremendous effects for the benefit of all our Jewish people everywhere, including the Holy Land, which is the subject of your letter.

To conclude, finally, on the note of Chanukah which we

- 4 -

Dr. Yitzchok Isaac Moskowitz

have just celebrated. The events recalled by Chanukah seem rather strange. For there were in those days wars and battles, apparently fought in the natural way with actual weapons and military strategy, etc. Yet, the victory was on the side of the physically weak and few, led first by a Kohein Godol, Mattisyohu, and then by his son, who defeated the mighty and many. One would have expected that our Jewish people, whom the Torah describes as a "wise and understanding nation," would celebrate Chanukah in an appropriate way. Actually the miracles of Chanukah are symbolically celebrated by the lighting of a small candle, requiring it to be displayed outside, so that it should illuminate not only the Jewish home, but also the outside, and to do this in a steadily growing manner, by adding another candle, and yet another candle each night of Chanukah. This is to symbolize and underscore that Jewish strength lies in the light of the Torah and Mitzvoth, with which they not only illuminate their own life, but also illuminate the darkness of the world, and it is this that has become such a great and cherished Mitzvo for Jews. To quote the Rambam, the great healer of both body and soul, and the Guide of the Perplexed (which is the name of one of his famous works), of his generation and of all posterity: "The Mitzvo of the Chanukah Light is a very beloved Mitzvo, and every Jew should observe it meticulously, in order to make known the miracle and give additional praise to G-d and express gratitude for the miracles which He has wrought for us" (Hil.Chanukah, ch. 4:12).

Needless to say, although we kindle the Chanukah lights only eight days in the year, their lesson and message is a continuous one throughout the year, and reflects the special mission which every Jew has been given by G-d, the One G-d, in His one and only Torah. Hence it is also certain that G-d provides every Jew with the ability to carry it out in the actual daily life, in deed, words, and even in thought.

I cannot, of course, miss this opportunity of expressing to you my great pleasure and gratification for your cooperation and assistance to our Chabad work in your region. I do not mean it simply as "help" which would imply the assistance given of one to another, for I consider it as a partnership in which your interest is truly your own as well as of those benefiting from it. May G-d grant that here too your cooperation should proceed in a growing measure, in the spirit of the Chanukah lights mentioned above.

With blessing,